

Zucht!!!

Gaat het in het programma nog wel over de risico's die zijn verbonden aan SBR-infill of gaat het om iets anders?

Heeft u ook naar de tweede uitzending van Zembla gekeken? Persoonlijk werd ik er een beetje triest van. Ik was een fan van de eerste uitzending, maar het vervolg vond ik een beetje ridicuul. Je zou bijna vergeten dat een veld wordt gebruikt om op te voetballen. Alleen maar jonge kinderen die graven in het veld en spelen met het infill. Ik snap dat wel als journalist, maar is dat niet gewoon effectbejag? Gewoon een maniertje om je punt te maken? Natuurlijk zijn er risico's. Die zijn er namelijk altijd. De vraag is: zijn die risico's acceptabel en te overzien? Gaat het in het programma nog wel over de hogere waarheid met betrekking tot de mogelijke risico's die zijn verbonden aan SBR-infill of gaat het om iets anders? Ik zie twee overijverige professoren die klaarblijkelijk in de begeleidingscommissie van het RIVM-onderzoek hebben gezeten, maar

De enige dodelijke slachtoffers die we daar zijn tegengekomen, zijn een aantal zebravisjes

daar onvoldoende hun punt hebben kunnen maken. Is dat nu echt wetenschap of gewoon ridicuul? Hoeveel cijfers achter de komma willen we in beeld hebben? Wie het weet, mag het zeggen. Natuurlijk zit er rotzooi in SBR-infill. Dat weten we allemaal, inclusief alle partijen die dat spul produceren en verwerken. Maar waarom kunnen we niet gewoon een keer accepteren dat iets voldoende onderzocht is? En dat het materiaal voldoende veilig is? Als vakblad hebben wij ons persoonlijk door een kleine honderd dodelijk saaie wetenschappelijk rapporten heen geworsteld en de enige dodelijke slachtoffers die we daar zijn tegengekomen, zijn een aantal zebravisjes.

Elk van die honderd onderzoeken eindigt overigens met de conclusie dat er meer onderzoek nodig is.

En nu iets compleet anders. Iets wat echt belangrijk is. De KNVB heeft met de voorzichtige steun van een aantal bonden de bom onder de beroemde Nederlandse sportoverlegstructuur gelegd. Persoonlijk vind ik dat een hoopgevende gedachte. Deze overlegstructuur heeft ons een eind gebracht, maar het huis dat gebouwd is, is wel aan renovatie toe. Zet alle deuren en ramen maar eens goed open en schuif het interieur op een grote hoop en daarna een lucifer eronder. Maximale vrijheid gekoppeld aan maximale verantwoordelijkheid, is het motto. Ik wil de bonden overigens wel waarschuwen. Dit is een experiment dat het verdient om doorgezet te worden. De sport als geheel kan hiervan profiteren. Maar dat lukt alleen als je werkelijk *Full Monty* gaat. Dit werkt alleen als je de tegenpartij zijn eigen verantwoordelijkheid geeft en hem daar keihard op afrekent. Geen kaarten -hoe klein ook - achter de hand houden en niet beginnen te polderen als het gegarandeerd een keer misgaat. En dat gaat natuurlijk ook een keer gebeuren.

Met vriendelijk groet,
Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

Be social

Scan of ga naar:

www.Fieldmanager.nl/artikel.asp?id=17-6453